

op på, om det var fra 1999 eller 2000 – en støjpulje, som man skulle bruge til at igangsætte det her.

Der er meget, der tyder på, at vi ikke er nået særlig langt med det, det viser jo i hvert fald regeringens handlingsplan, det skal jeg være den første til at medgive, men i stedet for at slås om, hvem der har ansvaret for hvad, synes jeg, at vi skal kigge fremad og være enige om, at vi vil gøre noget for det i fremtiden.

(Kort bemærkning).

Helle Sjelle (KF):

Jeg synes, det er klædeligt, at Det Radikale Venstre gerne vil være med til at kigge fremad; det vil vi også meget gerne, og derfor glæder vi os til mødet sidst i januar måned, hvor vi håber, vi finder en løsning på de her ting. Og er det ikke korrekt, at Det Radikale Venstre også er interesseret i at finde en løsning på de her støjproblemer og støjpenge?

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Det kan man rolig sige ja til, eftersom det er os, der har bedt om at få det på dagsordenen, så vi kommer med stor glæde og kigger på, hvad regeringen har i posen til os om det her.

Inden Det Konservative Folkeparti nu vasker hænder alt for grundigt, vil jeg sige, at det nok ikke har bidraget til implementeringen af dette støjdirektiv, at den pulje, vi så lidt for sent fik nedsat i den gamle regering, blev fjernet i 2 år for nu forhåbentlig at blive genindført. Det tror jeg også godt vi kan blive enige om.

(Kort bemærkning).

Lars Christian Lilleholt (V):

Det er jo sådan, at Det Radikale Venstre deltager i forligene på trafikområdet. Det synes jeg er meget tilfredsstillende. Er det sådan, at Det Radikale Venstre under de forhandlinger har gjort det til et ultimativt krav, at man ønsker penge afsat til det her område?

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Dertil kan jeg svare ganske kort: Nej, det var ikke noget ultimativt krav. Det Radikale Venstre havde mange ønsker med til vores finanslovforhandlinger. Vi havde ønsker om handicaptilgængelighed, vi havde også ønsker om flere penge til trafikikkerhed, vi havde også ønsker om flere penge til støjbekæmpelse.

Det var helt tydeligt, at det ikke var muligt for os at få alt med, og derfor betingede vi os også eksplicit i forliget, at det var det, man kunne kalde et minimumsforlig, det vil sige, at der intet var til hinder for, at parterne på et senere tidspunkt kunne foreslå supplerende tiltag. Det ville være kedeligt, hvis det forlig, der blev lavet den 5. november 2003 skulle være dækkende for al trafikpolitik i de næste 10 år. Det tror jeg trods alt også, at Venstre og de fleste andre partier, der deltog, ville have betakket sig for. Så det er rigtigt, at det ikke var noget ultimativt krav fra Det Radikale Venstre.

Vi fik nogle penge til de handicappede igen, det var vi glade for, vi fik ikke nogen penge til trafikikkerhed, men det betyder altså ikke, at vi har opgivet at få nogle midler til både støjbekæmpelse og trafikikkerhed. Det håber vi også at vi kan gå videre med i forligskredsen, for vi er glade for at være med i det forlig i øvrigt.

(Kort bemærkning).

Lars Christian Lilleholt (V):

Er det ikke en smule sølle, at man gør det her til et meget stort spørgsmål i dag, og så har Det Radikale Venstre alligevel ikke været i stand til at få det gennemført og få det gjort til et centralt element i forhandlingerne?

Så vil jeg også gerne spørge hr. Martin Lidegaard: De 20 mio. kr., der var afsat hvert år under den tidligere regering, hvad er de blevet anvendt til?

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

For at starte med det sidste må jeg svare ganske ærligt, at jeg ikke ved det. Det var ikke en radikal minister, der sad i Trafikministeriet, og jeg har ikke været så meget nede i detaljerne i implementeringen, så jeg tør simpelt hen ikke svare på, hvad ministeriet afsatte penge til i de 2 år.

Hvad angår det første, så kan man godt sige, at det er sølle. Nu har Det Radikale Venstre desværre kun 9 mandater denne her gang. Heldigvis kan jeg glæde hele Folketinget med, at det ser ud til, at vi bliver lidt flere næste gang, og derfor vil vi selvfølgelig få flere af vores mærkesager igennem, forhåbentlig, efter næste folketingsvalg.

Men nu sad vi altså og havde kun de 9 mandater, og vi sad jo og skulle have disse ting igen over for Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti og Kristendemokraterne, som nu holdt med os på det meste af strækningen. Vi